

Arrest

nr. 148 321 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 7 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing werd op 22 februari 2012 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2015. Ter zitting van 7 mei 2015 wordt de zaak uitgesteld tot de zitting van 4 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JEENINGA, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 december 2003 legde verzoeker een aankomstverklaring af en werd hij toegelaten tot een verblijf in het Rijk geldig tot 11 februari 2004.

Op 24 december 2003 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 23 januari 2004 werd verzoeker gemachtigd tot een tijdelijk verblijf, met geldigheid tot 6 januari 2005.

Op 20 november 2007 legde verzoeker opnieuw een aankomstverklaring af.

Op 5 maart 2008 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf en nam de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 10 maart 2008 werd de geplande repatriëring van verzoeker geannuleerd en werd hij opnieuw in vrijheid gesteld.

Op 10 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, die hij op 29 december 2009 aanvulde.

Op 27 januari 2011 nam de gemachtigde de beslissing waarbij verzoekers aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en nam hij tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing van 27 januari 2011 stelde verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 7 februari 2012 trok de gemachtigde de beslissing van 27 januari 2011 in en nam hij een nieuwe beslissing waarbij verzoekers aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.12.2009 en aanvulling d.d. 29.12.2009 werd ingediend door:

D.S., A. (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Het feit dat betrokkene geïntegreerd zou zijn, dat hij Nederlands leerde, dat hij Frans, Engels, Duits en Braziliaans spreekt, dat hij getuigenverklaringen voorlegt, dat hij een professionele voetballer was, dat hij aangesloten is bij het liefhebbersverbond, dat zich graag ten dienste zou stellen voor de opvang van jonge (allochtone) voetballertjes, dat hij werkbereid is, dat hij een arbeidscontract en zijn oude arbeidskaart voorlegt, dat hij een werkaanbod voorlegt, is lovenswaardig doch hij toont niet concreet aan waarom deze elementen een grond zouden vormen om een verblijfsrecht te verkrijgen. Het feit geïntegreerd te zijn volstaat niet om een verblijfsrecht te verkrijgen aangezien zijn integratie en opgebouwde banden in België geenszins opwegen tegen de relaties en banden die betrokkene heeft in het land van herkomst.”

Op 16 maart 2012 stelde de Raad bij arrest nr. 77 370 afstand van geding vast in het beroep ingesteld door verzoeker tegen de beslissing van 27 januari 2011.

2. Over de rechtspleging

2.1 Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2 Ter terechtzitting op 7 mei 2015 merkt de Raad ambtshalve op dat uit informatie verstrekt door verweerder en verkregen op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoeker op 30 december 2009 naar het buitenland werd afgeschreven, en wijst daarbij op artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit. Gevraagd of verzoeker zich sindsdien nog in België bevindt, antwoordt zijn raadvrouw geen recent contact meer te hebben gehad met verzoeker. Verweerder wijst in dat opzicht op een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die verzoeker in 2009 heeft ingediend.

Om de raadvrouw van verzoeker toe te laten de vraag of verzoeker zich nog in België bevindt te beantwoorden, beslist de waarnemend voorzitter de zaak opnieuw op te roepen op de zitting van 4 juni 2015 om 10u, zonder nieuwe beschikking voor de oproeping. Beide partijen zijn op de hoogte van dit uitstel en van het opnieuw oproepen van de zaak op 4 juni 2015 en weten dat hiervoor geen nieuwe beschikking zal volgen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting van 4 juni 2015 wees de Raad opnieuw op het feit dat verzoeker op 30 december 2009 naar het buitenland werd afgeschreven, en op het gestelde in artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit met name dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. Bijgevolg herhaalt de waarnemend voorzitter de vraag of verzoeker zich nog in België bevindt.

De raadvrouw van verzoeker stelt dat *in casu* het vermoeden klopt dat verzoeker zich niet meer op het grondgebied bevindt, hij bevindt zich namelijk in Zwitserland.

Bijgevolg stelde de Raad ambtshalve de vraag naar het actuele belang van verzoeker bij het voorliggende beroep.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

De raadvrouw stelt zich naar de wijsheid te gedragen en te weten wat dit betekent. Hiermee toont zij inderdaad het vereiste actueel belang bij het beroep niet aan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES